

Ἡ ἔνταξη στήν ΕΟΚ

Ἡ ὑπογραφή τῆς Συμφωνίας Προσχώρησης τῆς Ἑλλάδας στήν ΕΟΚ ἔκλεισε τήν πρώτη φάση μιᾶς διαδικασίας ἑναποσανατολισμοῦ ὀρισμένων κατευθύνσεων τῆς ἑλληνικῆς ἑξωτερικῆς πολιτικῆς, πού συνοδεύτηκε καί συνοδεύεται ἀπό βιθιές ἀλλαγές σέ ὅλα τά ἐπίπεδα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καί ἀπό μεταβολή τῆς θέσης τῆς χώρας μέσα στό διεθνές ὀικονομικό καί πολιτικό σύστημα. Μέ ἐπίκεντρο τῆ διαδικασίας αὐτή, πού ἀρχισε οὐσιαστικά στά τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 50, ἀλλά πού οἱ ρίζες της πρέπει νά ἀναζητηθοῦν ἀκόμα ταλιότερα, ἀναπτύχθηκαν ὀξυτάτοι ταξικοί ἀγῶνες ὀπου κτῆκαν ἐπί τάπητος, μέ τῆ μιᾶ ἢ τήν ἄλλη μορφή, ὀλα τά πημαντικά πολιτικά προβλήματα: θέση τῆς χώρας στό διεθνές σύστημα, πρότυπο ὀικονομικῆς ἀνάπτυξης, τρόπος ἀσκησης τῆς πολιτικῆς ἑξουσίας, προβλήματα ἰδεολογικά καί τοιλιτιμοῦ.

Γύρω ἀπό τά θέματα αὐτά ἀναπτύχθηκε ἐντονότατος διάλογος, στόν ὀποιο τά Σύγχρονα Θέματα, στή διάρκεια τῆς πύντομης παρουσίας τους, προσπάθησαν νά παρέμβουν μέ ἱρόπο οὐσιαστικό. Σήμερα, μετά τῆ λήξη τῶν διαπραγματεῦσεων καί πρίν ἀπό τήν πλήρη ἑνταξη ἔχουε φτάσει σέ μιᾶ καμπή: ἐπιβάλλεται ἑνας, στοιχειώδης ἔστω, ἀπολογισμός τῆς μέχρι σήμερα πορείας καί ἡ χάραξη τῶν προοπτικῶν γιά τό μέλλον. Πιστεύουμε ὀτι ὀ ἀπολογισμός αὐτοῦ πού ἔγινε καί ὀ προγραμματισμός αὐτοῦ πού πρέπει νά γίνει πρέπει νά ἑπασχολήσουν σοβαρά κάθε κοινωνικό παρᾶγοντα -μαζικούς πορείς, ἑπαγγελματικῆς καί ἐπιστημονικῆς ὀργανῶσεις, πολιτικά κόμματα, ἔτσι ὀστε ἡ πορεία ἀπό δᾶ καί πέρα νά γίνει συνειδητά, ἔχοντας ἀφομοιώσει τά διδάγματα τοῦ παρελθόντος. Τά Σύγχρονα Θέματα θά συμβάλλουν στοῦς μήνες πού ἔρχονται στήν προσπάθεια αὐτή. Ἡ ταυινή συμβολή περιλαμβάνεται στό ἀφιέρωμα αὐτοῦ τοῦ τεύχους πού ἔχει δύο κεντρικούς στόχους:

α) νά δῶσει τίς σημερινῆς συντεταγμένες τοῦ προβλήματος -τό πού βρισκόμαστε καί γιατί- ἀπομυθοποιώντας τά δεδομένα, ἑξακαθαρίζοντας προκαταλήψεις πού ὀσοκοτιζόντο τό πρόβλημα, ἔτσι ὀστε νά μπορέσει ὀ καθένας νά σχηματίσει ἑπεύθυνα γνώμη γιά τήν ἐπιλογή (ἢ ἀρνηση) τῆς ἑνταξης.

β) νά βάλει τίς βάσεις μιᾶς κριτικῆς ἐκτίμησης τῆς μέχρι σήμερα πορείας καί νά προτείνει τίς γενικῆς λύσεις πού ἐπιβάλλονται ἀμεσα ἀπό τήν ἑνταξη γιά νά ἑξουδετερωθοῦν ὀ κίνδυνοι καί νά γίνει δυνατή ἡ ἐκμετάλλευση τῶν ὀφελειῶν.

Τό ἀφιέρωμα περιλαμβάνει 5 κείμενα.

Ἄ Μ. Συριανός ἐπιχειρεῖ μιᾶ ἀνασκόπηση τῶν διαπραγματεῦσεων, ἐπισημαίνοντας τόν τρόπο πού διαμορφῶθηκαν οἱ θέσεις τόσο τῆς Ἑλλάδας ὀσο καί τῆς Κοινῆς Ἄγορας, τίς ἀντιθέσεις πού ἀναπτύχθηκαν καί τό πῶς λύθηκαν, καί τίς ἀδυναμίες τῆς ἑλληνικῆς στρατηγικῆς.

Ἡ Ἄ ομάδα Δουλειᾶς τῆς ΕΛΕΜΕΠ γιά τήν ΕΟΚ παρουσιάζει, συνοπτικά, τά βασικά σημεία τῆς συμφωνίας ἑνταξης καί μιᾶ πρώτη ἐκτίμηση τῶν συνεπειῶν της γιά τήν ἑλληνική ὀικονομία, ἰδιαίτερα στή μεταβατική περίοδο.

Ἄ Γρ. Βάρφης σχολιάζει κριτικά, στό ἀρθρο του, τήν κυβερνητική προπαγάνδα, προσπαθώντας νά δείξει τίς πραγματικῆς διαστάσεις ὀρισμένων πτυχῶν τῆς ἑνταξης πού παραμορφώνουν τήν ἑιδυλλιακή εἰκόνα πού παρουσιάζει γι' αὐτήν ἡ κυβέρνηση.

Ἄ Α. Μητοός ἐπιχειρεῖ μιᾶ κριτική ἐπισκόπηση τῶν βιβλίων καί ἀρθρων πού ἔχουν γραφεῖ γιά τίς σχέσεις Ἑλλάδας - ΕΟΚ. Μέ αὐτήν παρουσιάζει σύντομα ἀλλά περιεκτικά τό διάλογο πού ἀναπτύχθηκε στή διάρκεια τῶν διαπραγματεῦσεων γύρω ἀπό τῆ σκοπιμότητα καί ὀφελειμότητα τῆς ἑνταξης καί ἀναδεικνύει τά μεγάλα κενά πού ὑπάρχουν ἀκόμα στήν ἔρευνα γύρω ἀπό τήν ΕΟΚ καί τίς σχέσεις της μέ τήν Ἑλλάδα καί πού δυσκολεύουν ἢ καθιστοῦν ἀδύνατη τήν ἀκριβή ἐκτίμηση τῶν συνεπειῶν τῆς ἑνταξης ἢ τῶν προοπτικῶν διαφόρων κλάδων τῆς ἑλληνικῆς ὀικονομίας μέσα στήν ΕΟΚ. Τά Σ.Θ. θά προσπαθήσουν νά ἀναπτύξουν τήν ἔρευνα γύρω ἀκριβῶς ἀπό τά θέματα πού παρουσιάζουν τά μεγαλύτερα κενά.

Τό ἀφιέρωμα κλείνει μέ τό ἀρθρο τοῦ Ξ. Γιαταγᾶνα, γιά ἑνα ἀπό τά σημαντικότερα, πιά ἐπικαιρα καί πιά κακοποιημένα ζητήματα σχετικά τόσο μέ τίς συνέπειες τῆς ἑνταξης ὀσο καί μέ τήν προοπτική τῆς Ἑλλάδας μέσα στήν ΕΟΚ: τό θέμα τῆς ὑπερεθνικότητας τῶν θεσμῶν τῆς ΕΟΚ καί τῶν ἐπιπτώσεων τῶν ἀμεσων ἐκλογῶν γιά τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ἡ 1.1.1981, ἡμέρα πλήρους συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδας στήν ΕΟΚ, εἶναι πιά πολύ κοντά. Τό ἐρώτημα στό ὀποιο πρέπει νά ἀπαντήσουμε σήμερα εἶναι, πῶς, μέ δεδομένη τήν ἑνταξη, θά μπορέσουν οἱ δημοκρατικῆς δυνάμεις τοῦ τόπου νά συμβάλουν στήν ἀλλαγή τῆς Εὐρώπης ἀλλάζοντας ταυτόχρονα τήν Ἑλλάδα.

